

KUNSTHAL CHAR



Mohamed Bourouissa

HARa!!!!hAaaRAAAAA!!!!hHaaA!!!

9 Okt 2021 – 20 Feb 2022

Introduktion

Kunstneren Mohamed Bourouissa beskæftiger sig med vor tids levede liv gennem både fotografi, film, lyd, installationskunst og kunsthistorie. Han retter sin opmærksomhed mod marginaliserede grupper, der mod alle odds bruger de midler, de trods alt har til rådighed for at skabe deres eget frirum. Hver ny situation, som Bourouissa fokuserer på, kræver en ny kunstnerisk tilgang, dialog og etisk forhandling.

Han er selv født i Algeriet og opvokset i Paris' forstæder og har dermed et særligt blik på gade- og hiphop-kulturen, kriminalitet, økonomi og selve det at overleve, når man står overfor magtstrukturer, der ikke giver dele af befolkningen adgang til grundlæggende rettigheder såsom uddannelse, retfærdighed og demokratisk medborgerskab.

Hans kunstneriske praksis afsøger, hvordan man som en del af og indefra disse samfundsgrupper kan lave billeder, der afslører, hvordan de (undertiden på voldelig vis) fastholdes inden for værdihierarkier, der dikteres af kapitalismen og kolonihistorien. Der ligger en mærkbar spænding indlejret i dette projekt, ikke mindst i forhold til den rolle, som billedskabelsen spiller i diverse klassificerings- og opsynsprocesser.

Bourouissa udforsker på slående vis dette spændingsforhold i tæt dialog med de samfundsgrupper, han dykker ned i; en proces, der strækker sig over lange researchforløb. Hans værker står som modspil til de forsimplede mediebilleder, der styrker fordomme og splittelse og afslører, hvordan enkeltpersoner navigerer og forhandler i de systemer, de befinder sig i.

Hans værker er formet af – og citerer – forskellige udvekslingssystemer. Det kan f.eks. ses i hans interaktion

med deltagerne mens værkerne skabes, men også når han følger koloni- og kulturhistorien på tværs af forskellige geografiske områder, og ikke mindst når han viser sine værker på gallerier og som en del af kunstmarkedet – som han med stor fornøjelse griber forstyrrende ind i.

Hans tidlige værker kredser ofte om unge mennesker fra de parisiske forstæder, hvis fremtid er usikker og hvis baggrund står i et modforhold til den franske republikks stive nationalism. I senere værker går han mere globalt til værks og har fundet motiver i Australien og USA. Ud fra sine møder skaber han værker, der afslører magtens systemer og udvekslingsmønstre.

Mohamed Bourouissa hævder ikke, at hans værker er frisættende; i stedet peger han på, at hans praksis opstår ud fra et bestemt sted, et bestemt blik og en ligeværdig dialog med specifikke grupper. Med henvisninger til alt fra Delacroix til hiphop skubber Bourouissas værker på givtig vis til skillelinjen mellem museet og gaden, centrum og periferien.

Introduction

Artist Mohamed Bourouissa engages with contemporary life through photography, film, sound, installation and art history. He directs his attention to marginalised communities, who, against the odds, use the means at their disposal to make a place for themselves. Each situation that Bourouissa focuses on demands a different artistic approach, dialogue, and ethical negotiation.

Born in Algeria and growing up in the *banlieue* (suburbs) of Paris, he brings a specific view of the street, hip-hop culture, criminality, economics, and survival against structures of power that do not allow sections of the population to access basic rights of education, justice, and democratic citizenship.

His artistic practice questions how it's possible to make images as part of, and from within these communities that reveal how they are fixed (sometimes violently) within hierarchies of value dictated by capitalism and colonial history. The tension inherent to this project is palpable, given the role image-making plays in processes of classification and policing.

Bourouissa powerfully explores this friction in close dialogue with the communities he embeds himself in, and across long term research periods. His works counteract reductive mediated images that reinforce prejudice and division, revealing how individuals negotiate the systems they find themselves in.

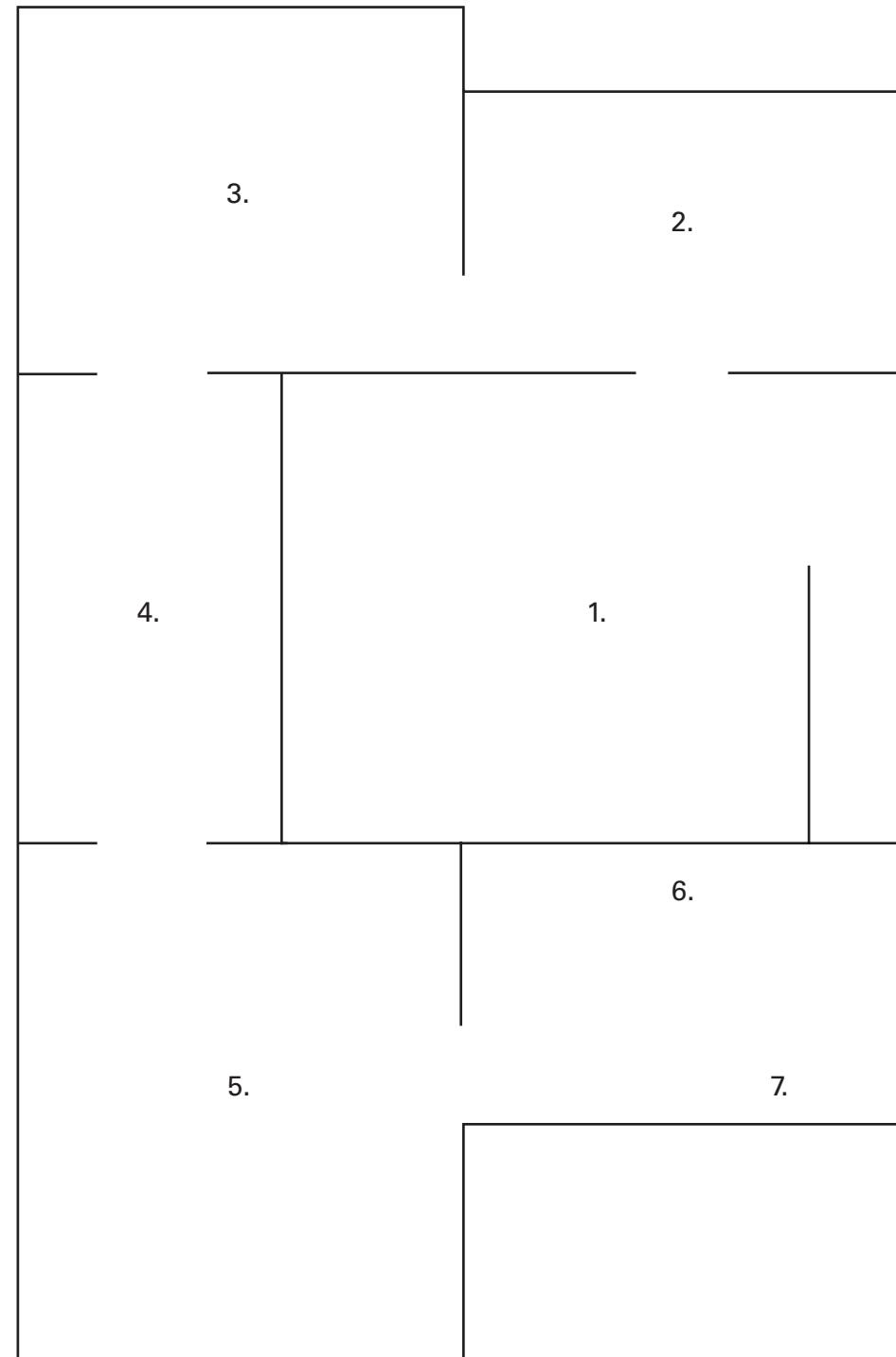
Different systems of exchange shape, and are quoted in, his works; whether in the form of his transactions with participants in making the work, tracking colonial and cultural histories across disparate geographies, and not least in showing his work in gallery spaces and as part of the art market – which he takes pleasure in disrupting.

His early work has often centered on the lives of young people of the Parisian

suburbs, whose futures have been compromised, and whose backgrounds run against the rigid nationalism of the French République. Later his scope has globalised, finding subjects in Australia and the US, creating works from these encounters that reveal systems of power and routes of exchange.

Mohamed Bourouissa claims no emancipatory role for his work, rather that his practice comes from a particular place and way of seeing, and through an equitable dialogue with specific groups. Marshalling references from Delacroix to hip-hop, Bourouissa's works productively trouble the dividing line between the museum and the street, the centre and the periphery.

Oversigt/Overview



1. *Hara*, 2020

Dette lydværk, der har givet udstillingen sin titel, blev oprindeligt skabt i Marseille. Det tager udgangspunkt i to sproglige udtryk kunstneren stødte på der, 'hara' og 'aouin', der bruges som advarsel af udviksposter i forbindelse med narkotikahandel; ordene råbes, når politiet nærmer sig. Mohamed Bourouissa har forvandlet og forvrænget disse ord, der frigjort fra deres oprindelige kontekst bliver til en form for abstrakt kommunikation.

This sound piece, which has given the exhibition its title, was originally created in Marseille. It takes its starting point in two expressions he came across there, 'hara' and 'aouin'. Both are words shouted in warning by lookouts around drug deal points when they see police approaching. Mohamed Bourouissa has transformed and distorted these words, separated from their original context they become an abstract form of communication.

2. *Périphéries*, 2005-8

Denne serie fotografier blev skabt i kølvandet på de parisiske optøjer i 2005. Mohamed Bourouissa var bortrejst under selve optøjerne, der havde deres arresterede i storbyens forstæder, så han oplevede dem gennem nyhedsudsendeler på TV. Her bemærkede han, hvordan nyhederne gentog de samme billede igen og igen: billede af vold og afsavn, der var med til at forstærke et bestemt og begrænset blik på de mennesker, der bor i disse områder. Denne serie fotografier forsøger at bryde ind i den billedstrøm. De viser unge mennesker fra forstæderne, som enten var venner med Bourouissa eller kom i de samme kredse. Billederne er dels opstillet efter hans anvisninger, dels på grundlag af deltagernes egne ideer. Nogle viser afslappede scener, andre dirrer af spændinger, som om de skildrer øjeblikket lige før optøjerne

og forestiller sig et scenarie, hvor spændingerne kunne have været blevet afhjulpet og volden afværget.

Bourouissa peger på kunsthistorien i form af motiver og kompositioner fra klassiske malerier, såsom Eugène Delacroix' *Friheden fører folket på barrikaderne* (1830) i fotografiet *La République*; her hæves flaget ikke, men sænkes, og stikker dermed til den franske assimilationsnationalisme.

De parisiske forstæder er særlige byrum, som er specifikt udviklet til at huse de indvandrergrupper, der efter krigen flyttede til Frankrig for at hjælpe med at genopbygge byerne. Disse områder med modernistiske bygninger er placeret på den anden side af ringvejen – kaldet *Périphérique* – der omgiver det centrale Paris. De er dermed på afstand af og dårligt forbundet med byen, hvilket skaber en social opdeling og adskillelse, der giver sig udslag i en mangel på muligheder, uddannelse og jobs.

This series of photographs was shot in the aftermath of the Parisian riots in 2005. Mohamed Bourouissa was away at the time and so experienced the riots, which had originated in the banlieue, through TV news programmes. He was struck by the repetitiveness of the images that the news shared; images of violence and deprivation that served to reinforce a narrow view of the populations who lived there. This series of photographs attempts to disrupt that flow of images. Each feature young people from the banlieue who were friends of, or from circles connected to, Bourouissa. The images were posed both through his direction and the participants' own ideas. Some show amicable scenes, others simmer with tension, as if depicting the moment before the riots, imagining a scenario in which the tensions could have been dispelled and violence averted.

Bourouissa channels art history through the images, using motifs and compositions from classical paintings, such as Eugène



Mohamed Bourouissa, *Nous sommes Halles*, 2003-5
Courtesy the artists



Mohamed Bourouissa, *Horse Day* (still), 2015

Courtesy the artist, Kamel Mennour Paris/London, Blum & Poe Los Angeles/New York/Tokyo



Mohamed Bourouissa, *La République*, 2006. From *Périphéries*
Courtesy the artist, Kamel Mennour Paris/London

Delacroix's *Liberty Leading the People* (1830) in the photograph *La République*; here the flag is lowered rather than raised, troubling French assimilationist nationalism.

The *banlieue* in Paris are a specific urban space, developed to house immigrant populations who moved to France after the war to help rebuild its cities. Made up of modernist buildings, and positioned on the other side of the *Périphérique* road encircling central Paris, these areas are spatially removed from and badly connected to the city, creating a social division that maps out into lack of opportunities, education, and jobs.

3. Horse Day, 2015

Mohamed Bourouissa flyttede til Strawberry Mansion-området i det nordlige Philadelphia i en periode på otte måneder efter at være stødt på Martha Camarillos fotografier af byryttere fra Fletcher Street Urban Riding Club i netop dette kvarter. Han var fascineret af billederne af disse sorte cowboys som en dekonstruktion af det stereotype billede af (hvide) cowboys, som en stor del af den amerikanske mytologi hviler på. Rent faktisk var mange af de arbejdende cowboys i Vesten sorte, latinoer og fra Amerikas oprindelige befolkning.

Mens Bourouissa boede i området observerede, tegnede og fotograferede han denne særlige gruppe og dens medlemmer. Til sidst foreslog han dem at afholde en 'hestedag', en begivenhed, hvor gruppens rytterne kunne fremvise deres færdigheder og dyste om en præmie. Ideen, der trak på eksisterende og meget populære 'bil-tuning'-begivenheder, blev udviklet af gruppen selv som et samarbejde. Hver rytter blev sat sammen med en lokal kunstner, der så skabte kostumer til hestene. Filmværket, der dokumenterer forberedelserne og selve dagen, fejrer rytternes kunnen og den rolle, sådanne aktiviteter spiller i forhold til social sammenhængskraft og selvdefineret identitet.

Handlingsforløbet krydsklippes med surrealistiske optagelser af heste og ryttere, der traver gennem den travle by. Som i mange andre af Bourouissas værker er det vanskeligt at trække grænsen mellem dokumentarfilm og fiktion i denne blanding af arrangerede optrin og nøgterne observationer.

After being profoundly struck by Martha Camarillo's photographs of urban horsemen at the Fletcher Street Urban Riding Club in the Strawberry Mansion area of North Philadelphia, Mohamed Bourouissa moved to the neighbourhood for a period of eight months to find out more about the community. The images of these black cowboys were powerful to him in their deconstruction of the white cowboy image upon which so much of American mythology rests; many of the working cowboys in the West were in fact black, Latino, and Native American.

Whilst living amongst the community he observed, drew and photographed its members. He eventually proposed the idea of a 'Horse Day' to the group, as an event at which the horsemen could display their skills for a prize; the idea drew on the popularity of 'car-tuning' events and evolved between the group as a collaboration. Each horseman was paired with a local artist who would design costumes for the horses. The resulting film documents the build-up and the day itself, joyfully celebrating the artistry of the riders, and the role such activities play in social cohesion and self-defined identity.

Surreal shots of horse and rider trotting through busy urban streets intercut the action. As with much of Bourouissa's work, the line between documentary and fiction is difficult to draw as set pieces intermix with observational moments.

4. Shoplifters, 2014

I New York så Mohamed Bourouissa disse Polaroid billeder hængt op bag disken i et supermarked i Brooklyn.

Billederne viste butikstyve, der holdt de varer, de havde prøvet at stjæle, op foran kameraet; fotografierne var blevet taget af butikkens indehaver til gengæld for at han ikke ringede til politiet. For det meste var der tale om helt basale fødevarer såsom brød, æg og frugt. Ideen med fotografierne var at skræmme andre tyve væk. Bourouissa fik indehaverens tilladelse til selv at tage fotografier af billederne, som han efterfølgende restaurerede for at udbedre skader efter tape og tidens tand.

Butiksindehaveren har ved tage og vise disse billeder udført en voldsom handling, og for Bourouissa fulgte der lange og svære overvejelser med beslutningen om at udstille dem offentligt. På trods af sine betænkeligheder besluttede Bourouissa, at det, som værkerne synliggør, var af altobervejende betydning. *Shoplifters* viser den moderne fattigdom, der ofte rammer personer med anden etnisk baggrund uforholdsmæssigt hårdt; en fattigdom, der stadig findes i selv de rigeste nationer.

When in New York, Mohamed Bourouissa discovered these Polaroid images displayed behind the counter of a supermarket in Brooklyn. Depicting shoplifters holding the items they intended to steal, they were taken by the supermarket manager in return for not calling the police. In most cases, the items are essential foods like bread, eggs and fruit. The photographs were supposed to scare off potential new thieves. Bourouissa gained permission from the shopkeeper to take photographs of the images, which he then restored as they were damaged by scotch tape and time.

The violence of the shopkeeper's action in taking and displaying these images is visceral, and something that Bourouissa struggled with before deciding to present them in art galleries. The eventual presentation of these works and what they make visible was invaluable to Bourouissa, however conflicted he was. *Shoplifters* speaks of the modern misery

of poverty, which often disproportionately afflicts POC communities, and has yet to disappear in even the wealthiest nations.

5. *Brutal Family Roots*, 2020

Dette værk blev skabt til Sydney Biennalen under et residency ved Bundanon Trust syd for Sydney, et område, der traditionelt har tilhørt Wodi Wodi-folket i Yuin-nationen. Her erfarede Bourouissa blandt andet, at det gulblomstrede sôlvakacietræ (mimose) ikke var hjemmehørende i Frankrig og Algeriet, sådan som han havde troet det i sin barndom, men er en central del af den oprindelige kultur i Australien. Under den koloniale besættelse blev akacietræet eksporteret til Storbritannien, Frankrig og videre ud i verden, hvor det vandt indpas som en hårdfør og hurtigt voksende art. Træet afspejler således kolonitidens ruter og udvekslingsnetværk på samme måde som hiphoppens ukuelighed og udbredelse.

Værkets lydside blev til i et samarbejde med musikerne MC Kronic (som tilhører Wodi Wodi-folket og er hiphop/rap-kunstner, aktivist og digter), Nardean (en egyptisk-australsk MC, digter, sanger og sangskriver) og Jordan Quiqueret (en fransk lyddesigner og programmør). Mohamed Bourouissa fandt en måde, hvorpå man kunne omsætte akacietræets energifrekvenser til hørbare rytmmer; et lydbillede, der blandes med MC Kronic og Nardeans rap og sang. Installationen opleves som et indbydende rum, hvor man kan tage sig god tid til at lytte til lydene og tænke over deres komplekse ophav.

First presented at the Sydney Biennale, this work is the result of time spent on a residency at the Bundanon Trust, south of Sydney on the traditional lands of the Wodi Wodi people of the Yuin Nation. Whilst there Bourouissa learned that the yellow-flowered Acacia tree (or Mimosa) was not native to France and Algeria – as his

childhood experience of it had suggested – but is a central part of indigenous culture. Acacias had been exported under colonial occupation to the UK, France, and onward, as a hardy and fast-growing species. The tree thus traces colonial routes and networks of exchange – similar to the resilience and dispersal of hip-hop.

The audio featured was created through a collaboration with musicians MC Kronic (a Wodi Wodi man and local hip-hop/rap artist, activist and poet), Nardean (an Egyptian-Australian MC, poet, singer and songwriter) and Jordan Quiqueret (a French sound designer and programmer). Mohamed Bourouissa found a way to combine the energy frequencies of the Acacia tree into audible rhythms; a soundscape which is mixed with MC Kronic and Nardean's rap and song. The installation is a welcoming space in which to take some time, listen to the sounds, and contemplate the complexity of their origins.

6. *Nous sommes Halles*, med/with Anoushkashoot, 2003-5

Denne værkserie er inspireret af den amerikanske fotograf Jamel Shabazz' portrætter fra 1980-89 af unge mennesker, der stolt poserer i New Yorks gader iklädt tidens street wear. Mohamed Bourouissa og hans ven Anoushkashoot satte sig for at opfinde deres egen form for gadefotografi omkring metrostationen Châtelet-Les Halles, hvor ungdommen fra Paris' forstæder samles. I sin søgen efter at skildre sin egen generation fokuserede kunstneren på folk, der havde Lacoste-tøj på; et mærke, der på det tidspunkt var gjort populært af rapgruppen Ärsenik. Ästetikken lå langt fra det image, som Lacostes egne reklamer søgte at fremme på det tidspunkt, men virksomheden vendte sidenhen på en tallerken og tog udtrykket til sig.

This series was inspired by the American photographer Jamel Shabazz's portraits of

young people, clad in street wear, proudly posing in the streets of New York between 1980 and 1989. Mohamed Bourouissa and his friend Anoushkashoot set out to invent their own street photography around the metro station Châtelet-Les Halles, where the youth of the Paris banlieues converge. In his quest to portray his generation, the artist focused on people wearing Lacoste clothes, popularised by the rap group Ärsenik – a far cry from the image promoted by Lacoste's own advertisements at the time, yet later embraced by the company in a marketing u-turn.

7. *Temps Mort*, 2009

Dette værk opstod oprindeligt som et projekt mellem Mohamed Bourouissa og en af hans venner, Al, der på det tidspunkt sad i fængsel. Bourouissa bad Al om at sende ham fotografier af fængslet og blev betaget af den styrke, der lå i de kornede smartphone-billeder. Da Al afsluttede sin fængselsdom, blev Bourouissa sat i kontakt med en anden ung mand, der sad varetægtsfængslet. De indledte en korrespondance via SMS, som gradvist blev til et samarbejde. Den indsatte sendte Bourouissa videooptagelser til gengæld for telefonkreditkort og billeder af kunstnernes eget liv. Tilliden mellem dem voksede, og den indsatte begyndte at optage film, som han selv fandt på, og delte dem med kunstneren. Resultatet er et poetisk vidnesbyrd om livet indenfor og udenfor, om fængsling og frihed, og en udveksling mellem to unge mænd.

This work originated as a project between Mohamed Bourouissa and his incarcerated friend Al. Bourouissa asked Al to send him grainy smart phone photographs of the prison, and was captivated by their power. When his friend ended his sentence, he was put in touch with another young man in a remand centre. They began a correspondence via SMS message, which built into a collaboration. The inmate would send Bourouissa video footage in return for phone credit vouchers and

images of the artists' own life. Trust between them grew, and the inmate began to shoot passages of film of his own direction, sharing these with the artist. What emerged is a lyrical document of inside and outside, incarceration and freedom, between two young men.

Biografi / Biography

Mohamed Bourouissa (f. 1978 i Blida, Algeriet) er bosat i Paris. Han har udstillet over det meste af verden med soloudstillinger på bl.a. Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Barnes Foundation i Philadelphia, Stedelijk Museum i Amsterdam, Haus der Kunst i München og senest Goldsmiths CCA i London. Han har deltaget i en lang række gruppeudstillinger inkl. biennalerne i Sydney, Sharjah, Havana, Lyon, Venice, Algeria, Liverpool og Berlin. I 2018 var han nomineret til den prestigefyldte franske kunstpris Le Prix Marcel Duchamp, og i 2020 blev han tildelt den engelske Deutsche Börse Photography Foundation Prize.

Mohamed Bourouissa (b. 1978 in Blida, Algeria) lives in Paris. He has exhibited widely – solo exhibitions include Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Barnes Foundation in Philadelphia, Stedelijk Museum in Amsterdam, Haus der Kunst in Munich and most recently Goldsmiths CCA in London. He has participated in a large number of group exhibitions including the biennials in Sydney, Sharjah, Havana, Lyon, Venice, Algeria, Liverpool and Berlin. In 2018 he was nominated for the prestigious French art award Le Prix Marcel Duchamp and in 2020 he was awarded the Deutsche Börse Photography Foundation Prize.

Kolofon/Colophon

Mohamed Bourouissa

HARa!!!!!!hAaaRAAAAAA!!!!hHAaA!!!

Kunsthal Charlottenborg

09 Okt 2021–20 Feb 2022

Kurator / Curator: Henriette Bretton-Meyer

Tekst / Text: Henriette Bretton-Meyer, Natasha Hoare

Oversættelse / Translation: René Lauritsen

Design / Design: Andreas Peitersen

© ADAGP Mohamed Bourouissa

Udstillingen er initieret og organiseret af Goldsmiths CCA i London i samarbejde med Kunsthal Charlottenborg og støttet af Augustinus Fonden, Beckett-Fonden, Det Obelske Familiefond, Statens Kunstmuseum. / The exhibition is initiated and organized by Goldsmiths CCA in London in collaboration with Kunsthal Charlottenborg and supported by The Augustinus Foundation, The Obel Family Foundation, The Danish Arts Council.

Kunsthal Charlottenborg

Kongens Nytorv 1

1051 København K